

[Simonsen.]

forbedring af arbejdsklimaet på virksomhederne tror jeg en ordening som den her skitserede i allerhøjeste grad vil virke fremmende, idet de enkelte virksomheder vil være interesseret i at nedskære antallet af sygedage til et minimum.

I almindelighed bevirker den nye dagpengeordning også en administrativ lettelse for erhvervslivet. Fra den eksisterende ordening, hvor man for lønarbejderne f. eks. beregner et beløb pr. time til sygedagpengefonden, kan man nu for eftertiden nøjes med ud over betalingen for en eller anden given periode at indbetale en fast procent af den udbetalte arbejdsløn pr. år.

Dernæst kommer vi til spørgsmålet om at gøre selve ordningen så administrativt enkel som overhovedet muligt og bringe den til at fungere så hurtigt som muligt for den enkelte dagpengemodtager. Vi har bemærket, at ministeren i den forbindelse nævner, at forsikringskommissionens tanker må tages med ind i de endelige overvejelser, og da jeg har forstået, at denne kommission vil afgive betænkning inden alt for længe, skulle der altså være mulighed for, at også disse ting kan indgå i den endelige udformning forud for fremsættelse af et lovforslag.

Jeg vil i forbindelse med omtalen af selve administrationen henstille til ministeren, at der gennem den kommunale administration bliver åbnet adgang for, at der sammen med dagpengeudbetalingen bliver mulighed for at foretage endeligt kildeskattetræk og ikke som i dag et a conto-beløb på 10 kr. pr. dag. Vi havde som bekendt ved behandlingen af loven om arbejdsløshedsforsikring den samme diskussion. Jeg tror, det er helt afgørende på de dagpengeområder, vi her diskuterer, hvor der bliver tale om en kommunal administration, at vi tager det fulde skattetræk med det samme. I modsat fald vil vi komme til at opleve en række situationer, hvor det udbetalte beløb ellers vil overstige det, der udbetales, når man er i arbejde. Det er efter vor opfattelse en fristelse til misbrug, selv om der finder en slutligning sted

senere, og det er — og det er måske det alvorligste af det hele — i virkeligheden med til i befolkningen som helhed at opbygge en skepsis og mistro over for ellers fortrinlige sociale foranstaltninger. Ingen kan være tjent hermed, i særdeleshed ikke de grupper, som virkelig har hjælp behov.

Der er som sagt tale om en redegørelse, hvor der endnu er nogle hvis'er, men hvor der på den anden side er tale om et mønster, der virker rigtigt og tiltalende, og som vil være et godt udgangspunkt for en forhandling om en endelig dagpenge Lovgivning i forbindelse med sygdom, ulykke og barsel — en skitse, der opfylder de ønsker og krav, som vi stiller til en moderne social Lovgivning på disse områder.

Robert Christensen: På venstres vegne vil jeg gerne takke socialministeren for den redegørelse, vi har fået angående en reform af sygedagpenge m. m. Jeg vil især takke, fordi vi har fået den så tidligt før den tænkte ikrafttrædelsesdato for lovene, april 1973, at der er tid for os til at arbejde med problemerne, og at der især er tid for de mennesker, der skal leve under det, til at indrette sig efter det.

Jeg er glad for, at ministeren nævnte formålet med reformen: at forebygge og revalidere sammen med en forbedring af dagpengeordningen. Jeg vil gerne have lov at nævne, at jeg tror, vi skal lægge væsentlig vægt på, at vi også gerne skulle skabe den tryghed, som er en nødvendig for trivsel for de enkelte mennesker, og trivselsproblemet bliver nok et af de store politiske problemer i 1970'erne og 1980'erne.

Det princip er da rigtigt, at det skal være ens for alle, uanset om det er sygdom, fødsel, ulykke m. m., der er skyld i, at indkomsten går tabt. Vi er også tilfredse med, at dagpengene skal stå i et rimeligt forhold til den tabte indtægt, selvfølgelig med et maksimumsbeløb. Det er for øvrigt en fordel for de lavest lønnede. Jeg tror, det er rigtigt, at man gør administrationen let ved at lade kommunerne administrere det og bruger